

Polški spis - MURSKA SOBOTA

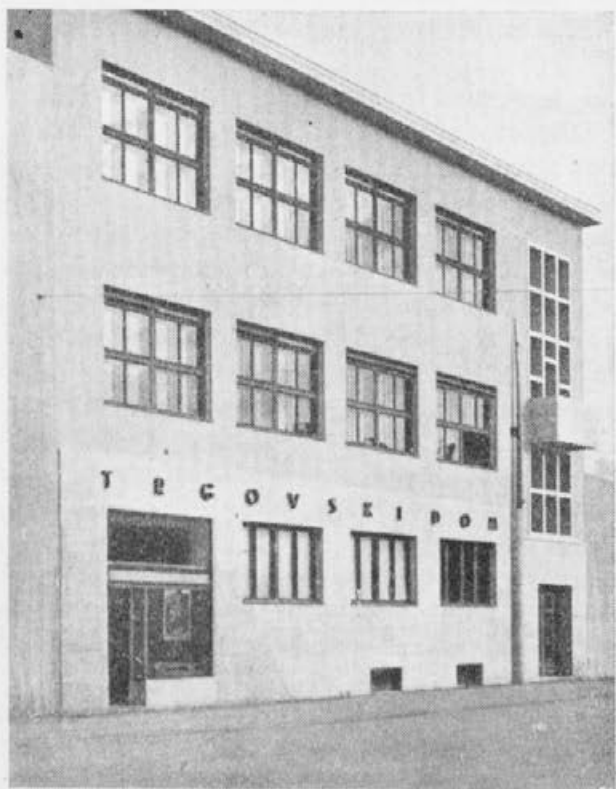
I. LETNO IZVEŠTJE

ZASEBNE DVORAZR. TRGOVSKE ŠOLE

ZDRUŽBE TRGOVCEV ZA SREZ MURSKA SOBOTA

V MURSKI SOBOTI

ZA ŠOL. LETO 1939-40.

Solski pis

Z 814/1976

a

Sv. Sava.

(Govoril na svetosavski proslavi dijak Dušan Veble).

Sv. Sava je danes najbolj znana in mnogozaslužna osebnost v zgodovini našega naroda. Ustanovil je eno najbolj trajnih in najkoristnejših organizacij v vsej preteklosti našega naroda srbskega imena — namreč srbsko narodno cerkev. Bil je početnik srbskega srednjeveškega cerkvenega jezika in oče srbske književnosti. Bil je državnik, politikar in vzgojitelj. Ta svetli in veliki od Boga poslani mož ni pozabljen. Odsev njegovih zaslug in sposobnosti, ki so bile zmožne, da zgrade tako močno organizacijo, katera je preživela stoletja nacionalne ter državne moči in tudi njene propasti, je kljub tej ostal živ in nedotakljiv vse do danes.

Sv. Sava, s krstnim imenom Rastko, je bil tretji sin mogočnega župana Raške, Štefana Nemanje. Že v samem trenutku, ko je stopil v življenje, je stopil Sava v zgodovino ter se pokazal moža velikega značaja in nenavadnih duševnih zmožnosti. Nemanja, to videč, je poklanjal več pažnje njegovi vzgoji in izobrazbi. Ko mu je bilo 15 let, mu je oče podaril zemljo, da bi ji vladal. Določil ga je tudi za svojega naslednika. Ali Rastko kljub temu, da je imel vsega na razpolago, ni maral za dobrate, ki sta mu jih nudila oče in njegov razkošni dvor. Rastku ni ugajalo to burno življenje. Želel je najti mesto, kjer bi se lahko nemoteno posvetil Bogu z dušo in telesom. Koval je načrte in delal naklepe, kako bi zbežal. Sreča mu je bila naklonjena. Nemanja je bil znan kot dober in radodaren mož. Na njegov dvor so prihajali ljudje ter ga prosili utehe in pomoči. Nekoč so prišli tudi menihi s svete gore Atos ter prosili milodarov. Sedaj se je Rastku ponudila prilika, da bi z menihi zbežal. Zato je iskal njihovo družbo ter jih povpraševal o tem in onem iz življenja v samostanu. Neki menih — Rus ga je tako navdušil s svojim govorom, da je sklenil, ponoči z njimi ubežati. To je tudi storil: l. 1192. je skrivaj odšel v ruski samostan na Atosu.

V svoji mladi ognjevitosti je zapustil razkošje očetovega dvora in se odločil za novo življenje v hladni samostanski celici. Roditelje je to zelo potrlo. Oče je poslal za njim zasledovalce. Končno so ga

našli v ruskem samostanu na sv. Gori. Rastko je vedel, kaj ga čaka. Toda trden v volji in svet v želji, za katero je pobegnil, ni hotel zapustiti samostana, nego se je ponoči skrtil z menihom v stolp, kjer je bil posvečen za meniha pod imenom Sava. Ko je odposlanec Štefana Nemanje zjutraj s svojimi spremljevalci vstal, so zagledali pred seboj mesto Rastka — meniha Savo.

Vendar Sava ni ostal vse življenje med samostanskimi zidovi. S svojo bistrumnostjo je uvidel, da njegova domovina potrebuje žilavih in marljivih graditeljev.

Na Savino prigovarjanje se je pomenišil tudi Nemanja. Ali Sava ni bil s tem zadovoljen. Želel je, da bi živela skupaj. Njuna trdna ljubezen ju je povezala. Vendar njuno življenje na sv. Gori ni bilo posvečeno samo postu in molitvi. Kljub temu, da je bil Nemanja v meniški obleki, ni spremenil svojega značaja in svojih navad. Rojen kot političar in državnik je ostal skozi vse življenje vaje dela in skrbi za narod in državo. Nemanja je tudi na sv. Gori premišljeval, kako bi lahko narodu koristil in pomagal. Zamislil si je skupno s Savo zgraditev samostana, ki bi bil pribežališče in zatočišče Srbom. Z izredno energijo in velikimi gmotnimi žrtvami je uspelo, da sta postavila samostan Hilandar, ki je tekom časa dosegel mnogo večji uspeh, nego sta ga predvidevala njegova ustanovitelja, ter je postal eno izmed glavnih in najplodnejših kulturnih središč srbskega rodu v srednjem veku.

V sredi tega težkega dela in lepih uspehov, ki sta jih moža dosegla, je nenadoma umrl Nemanja v visoki starosti leta 1200. Toda sv. Sava sedaj ni prenehal z izvajanjem opravljenih načrtov. Živel je še vedno ob postu in molitvi, ali začel se je izpreminjati in doraščati v popolno samostojnost. Na temelju razgovorov z očetom v teku let in pod težkimi razmerami, ki so nastale v srbski državi povodom propasti Bizanca l. 1206., je Sava uvidel, da mora njegova delavnost razširiti svoje meje preko štirih sten samostanske celice in izven cerkve na več ljudi, ne le na samostanske menihe.

V državi so nastali v tem času neredi in pojavil se je spor med bratoma Štefanom in Vukanom. Štefan si ni vedel druge pomoči, zato je poklical Savo v Srbijo. Sava videč, da se nahaja država v nevarnosti, se je napotil v Srbijo ter s seboj pripeljal smrtne ostanke očetove. Položil jih je v skupno grobnico v samostanu Studenici. S tem se je takorekoč rešil i sam, kajti križarji, ki so ropali po Bizancu, so napadli tudi sv. Goro ter oplenili vse samostane.

S prihodom Savinim v Srbijo se je spremenila smer njegovega življenja. Čeprav mu je bila tudi tukaj glavna skrb cerkev, ki jo je začel urejevati, je nehotе stopil v vrtinec političnega življenja in v politično akcijo. Previden in oprezen pri vsakem delu in moder v nastopu je bil Sava svojemu bratu Štefanu svetovalec in pomočnik v težkih trenutkih, ki so stalno ogražali Srbijo po Savinem prihodu.

Poleg velikih političnih uslug, ki jih je Sava storil svojemu bratu, državi in narodu, je hodil kot menih med narod ter mu dajal pametne in koristne nasvete. Delal je neprenehoma in načrtno na tem, da povzdigne narod нравstveno in gospodarsko.

V takem koristnem in intenzivnem delu je preživel Sava skoro deset let, polnih vsestranskih koristi. Leta 1216. pa se je Štefan drugič oženil z Ano, vnukinjo benečanskega doža Henrika Dondole. Pod vplivom svoje žene in radi nevarnosti, ki so mu pretile od večih strani, se je začel približavati zapadu — papeški kuriji, hoteč tukaj najti zaslombo v slučaju napadov na njegovo državo od strani Madžarov in tedanjega latinskega carstva.

Sava videč, da je država v nevarnosti, je skušal brata pregovoriti s pametnimi nasveti ter ga odvrniti od tega za državo pogubnega dejanja. Štefan pa je ostal gluha za nasvete, ki mu jih je dajal Sava, zato se je ta preselil nazaj na sv. Goro.

Po Savinem odhodu je papežev delegat kronal Štefana za kralja l. 1217. Sedaj je bil Štefan prepričan, da so vse nevarnosti minile, ter se ni zavedal, kako se je s tem dejanjem zameril narodu, ki je iz dneva v dan kazal vedno večje nezadovoljstvo ter začel dvigati opozicijo proti Štefanu in njegovi politiki, zlasti še radi Savinega odhoda. Ker ni kazalo drugega, je bil Štefan primoran opustiti politiko, ki jo je vodil zadnja leta, in obnovil je stike s Savo.

Po svoji vzgoji je bil Sava strog pravoslavac in nasprotnik latinstva. Kot državnik je hotel, da se usmeri Nemanjeva tradicija v pravoslavnem duhu. Po njegovih zamislih bi morala biti pravoslavna država edinstvena in skupna brez ozira na plemena in pokrajine. Sava, videč slabost latinskega carstva, ki je bilo v rokah nikejskega carja Teodora Laskarja, se je podal, nepokolebljiv v svojih mislih in načrtih, v Nikejo, da tam dobi pristanek za osamosvojitve srbske cerkve. S svojo diplomatsko sposobnostjo je dosegel, kar si je želel. Še l. 1219. je ustanovil prvo nadškofijo s sedežem v Žiči. Dotlej je imela tedanja grška nadškofija neposredno oblast v Srbiji. Grk Homatijan, tedanji ohridski nadškof, je v ostrem pismu grdo žalil Savo ter mu nadejal grde klevete. Pisal je tudi v Nikejo, toda brez uspeha.

Cerkev Save Nemanjića je dobila sedaj čisto narodno-državen, nacionalen značaj. S samostalno cerkvijo je Sava zgradil oporni steber srbski državi in njeni kulturi. Provedel je popolno organizacijo cerkve. Razdelil je zemljo na 8 škofij in tu razmestil svoje najboljše učence. Ureditev srbske cerkve je najvažnejše in največje Savino delo. Izpeljana je bila odlično in to do vseh podrobnosti. Savina cerkev je v prvi vrsti narodna in samo radi tega, ker je narodna, je mogla globoko prodreti narodu v dušo in v njej živeti.

Po Štefanovi smrti je Sava venčal za kralja njegovega najstarejšega sina Radoslava, zeta epirskega despota in solunskega carja Teodora. Tudi Radoslav se je dal vplivati po svoji ženi ter je na njeno prigovarjanje hotel srbsko cerkev zopet priključiti ohridski nadškofiji. Sava pa se je temu protivil, se napotil ponovno v Nikejo in dobil l. 1229. od patrijarha potrjene pravice, ki so utrdile samostalnost srbske cerkve.

Leta 1230. je bolgarski car Arsen ujel Radoslava in na njegovo mesto je prišel brat Vladislav, ki je imel za ženo Arsenovo hčer. Ko je bila bolgarska carevina na vrhuncu svoje moči in slave, je želel car Arsen obnoviti staro bolgarsko patrijaršijo. Za izvršitev tega dejanja je bila potrebna oseba, ki bi bila zmožna nekaj takega prevzeti na sebe. Zato se je Arsen obrnil do Save, čigar ugled je bil tedaj zelo velik in čigar politična spretnost ter diplomatska izurjenost sta bili povsod znani. Samo njega je smatral za dovolj sposobnega, da izvede tako zamisel. Sava je sprejel Arsenovo prošnjo ter se star in bolehen podal k njemu na pot. A dvomil je, bo li mogel tako star brez nerezče dokončati dolgo potovanje. Zato si je izbral za svojega naslednika na nadškofijskem prestolu mladega in sposobnega Arsenija, v katerega je imel veliko zaupanje. To hkratu dokazuje, kako modro je ravnal Sava, da je še za življenja zavaroval nadškofijo in tako preprečil morebitno propast tako težko pridobljene samoosvojitve srbske cerkve.

Sava je z velikim uspehom izvršil poverjeno mu nalogo. Vrnil se je preko Carigrada v Trnovo, kjer je carju Arsenu prinesel poročilo o uspehu svoje diplomatske akcije in pristanek vseh patrijarhov. Ali tukaj se je razbolel ter umrl 27. januarja 1235. leta.

Srbski narod je s težkim srcem sprejel žalostno novico. Iskreno je objokaval človeka, ki si je zanj pridobil toliko zaslug. Le s težavo se je posrečilo kralju Vladislavu, da je prenesel zemeljske ostanke velikega pokojnika v Mileševo, kajti tedanji bolgarski car se je dolgo upiral, da bi jih izročil, saj je veljal sv. Sava za najmočnejšo in najuglednejšo osebo tedanje dobe na Balkanu. V Milešemem je počivalo

Savino truplo vse do leta 1594., ko so ga Turki sežgali na Vračaru in raztresli njegov prah v vse vetrove.

Zasluge sv. Save za naš narod srbskega imena so neprecenljive. V vsej svetovni zgodovini skoro ni osebnosti, ki bi bila tako tesno in trajno zvezana z narodom, kakor je osebnost sv. Save. Živel je za narod in državo ter sodeloval na vseh poljih kulturnega in narodnega napredka. Ni štedil svojih sposobnosti in moči, temveč je s telesom in dušo razumno in modro vodil narod na vedno višje stopnje razvoja. Nepozabna in neprecenljiva so dela, ki jih je ustvaril. Največja zasluga sv. Save pa je bila in ostane, da je organiziral srbsko pravoslavno cerkev, radi česar ga smemo smatrati kot početnika vsega srbskega narodnega življenja.

1.

Ustanovitev šole.

Združba trgovcev za srez Murska Sobota si je bila že l. 1936. naredila nalogo, da si za potrebe svoje organizacije zgradi v Murski Soboti „Trgovski dom“. Izvolila si je za to poseben gradbeni odsek, ki je po nakupu stavbišča začel z intenzivnimi pripravami za izvedbo tega načrta. Na odsekovi seji dne 11. aprila l. 1938. je bila izrečena misel, da naj najde v novem domu prostore i trgovsko-nadaljevalna šola, na seji 23. aprila 1938. pa je bila ta zamisel dopolnjena, češ, dom naj ne nudi strehe le nadaljevalni šoli, ampak v njem naj se prostori zgradijo tako, da bodo primerni tudi za dvorazredno trgovsko šolo. Ta dan je bilo torej spočeto seme, ki je odtlej klilo naprej in se po mnogobrojnih sejah gradbenega odseka ter izvršeni zgradbi „Trgovskega doma“ ob njegovi otvoritvi dne 18. junija 1939. razraslo tako daleč, da se je moglo pristopiti k nadaljnji ostvaritvi zamisli. Že dan poprej je Združba trgovcev zaprosila ministrstvo trgovine in industrije, da sme otvoriti jeseni v novi zgradbi zasebno dvorazredno trgovsko šolo. Po tem času so sledile pogoste intervencije pri vseh odločujočih činiteljih. Krepko so podpirali Združbo pri njenih stremljenjih ljubljanska Zbornica TOI, njen tajnik g. Dr. Pless in bivši narodni poslanec g. Josip Benko, industrijalec v M. Soboti. Dne 8. avgusta 1939. je odpotoval v Beograd predsednik Združbe g. Franjo Čeh, da še osebno opravi potrebne poti, dokler mu ni bilo izročeno pismeno zagotovilo, da je ministrstvo dovolilo ustanovitev šole. Zadevno rešenje ministrstva trgovine in industrije ima števil. VI. — 28.231 z dne 14. avgusta 1939. in sicer na osnovi akta sveta (istega ministrstva) za strokovno izobrazbo števil. VI. — 28.321 z dne 10. avg. 1939., s katerim je bila šoli priznana pravica javnosti. Njeni absolventi imajo torej iste pravice kakor absolventi državnih dvorazr. trg. šol.

Nato je Združba trgovcev ustanovila poseben šolski odbor, ki se je na svoji seji dne 21. avgusta 1939. konstituiral tako-le: predsednik g. Čeh Franjo — trgovec, podpredsednik g. Benko Jože ml. — industrijalec, člani g. Brumen Josip — trgovec, g. Hartner Ferdo — industrijalec in trgovec ter g. Kohn Samuel — veletržec, tajnik in zapisnikar g. Veble Aleksander — tajnik Združbe trgovcev, vsi v Mur. Soboti. Po večjem številu sej je šolski odbor opremil učne prostore za otvoritev 1. letnika in postavil za to potrebno učno osebje. Ker se je

dobava šolske opreme nekoliko zavlekla, je mogel predsednik šol. odbora otvoriti redni pouk šele dne 2. oktobra 1939. v navzočnosti ostalih članov šolskega odbora ter g. Drja Frana Bratine, sreskega načelnika kot zastopnika oblasti, ki je pozdravil novo pridobitev Slovenske krajine in Združbi trgovcev k njej čestital kakor tudi odbornik g. Hartner Ferdo kot soboški župan. Odtlej se je vršil pouk brez večjih motenj in sicer za I. letnik, dočim se šola izpopolni z II. letnikom v šol. letu 1940/41.

II.

Stanje učnega osobja.

a) Postavljenja v šolskem letu 1939/40.

Z odlokom šte. VI. — 23.590, zabeleženim v trgovin. oddelku kr. ban. uprave v Ljubljani dne 23. febr. 1940., je ministrstvo za trgovino in industrijo odobrilo postavitev drja Maksa Kovačiča, ravnatelja gimnazije v pok., za vršilca dolžnosti direktorja na zas. dvorazr. trg. šoli v Murski Soboti.

Isto ministrstvo je odobrilo z odlokom šte. VI. — 45.706 z dne 13. 11. 1939. postavitev inž. ekom. Milana Hreščaka za kontraktualnega suplenta te šole.

Končno je isto ministrstvo odobrilo z odlokom šte. VI. — 39.056 z dne 28. septembra 1939, da smejo v šol. letu 1939/40 poučevati na šoli kot honorarni učitelji Hvala Marij, Hočever Zvonko in Dorrer Marijan, profesorji drž. real. gimnazije v Murski Soboti.

b) Učiteljski zbor koncem šol leta.

Tek. šte.	PRIIMEK, IME IN ZNAČAJ	Čin	Kaj je predaval	Št. ted. ur	Druge dolžnosti
1.	Kovačič Dr. Maks ravn. gimn. v pok.	v. d. dir.	Slovenščino ₃ , srbohrv. ₂ , nemščino ₅ , stenograf. ₂	12	Varuh učit. knjižnice
2.	Hreščak Milan inženir ekonomije	kontr. supl.	Trgovinstvo ₃ , trgovsko računstvo ₄ , knjigovod ₃ trg. dopisje ₂ , lepopis ₂	14	Razr. starešina, varuh dijaške knjižnice
3.	Hvala Marij profesor gimn.	hon. učit.	Zgodovino trgovine	2	
4.	Hočever Zvonko profesor gimn.	"	Ekonomsko geografijo	2	Varuh zemlje- pisne zbirke
5.	Dorrer Marjan profesor gimn.	"	Blagoznanstvo	2	Varuh blago- znanske zbirke

Šolski sluga : **Hajdinjak Alojz**, hišnik „Trgovskega doma“.

III.

Letopis za šolsko leto 1939/40.

Redno vpisovanje učencev in učenk je bilo 1., 2. in 3. septembra, naknadno pa je trajalo do 30. septembra 1939.

Z dnem 2. oktobra 1939. se je začel redni pouk.

Dne 9. oktobra se je vršila žalna proslava ob petletnici smrti Viteškega kralja — Mučenika Aleksandra I. Zedinitelja.

Dne 1. decembra je bila šolska proslava praznika državnega zedinjenja.

Od 23. decembra 1939. do vključno 9. januarja 1940. so trajale božične počitnice.

Dne 27. januarja 1940. se je vršila svetosavska proslava.

Dne 31. januarja je bil zaključek I. polletja.

Dan 3. februarja je bil pouka prost v smislu § 19.—7. al. zakona o trg. sred. šolah.

Dne 4. februarja je bila proslava v spomin škofa Jos. Jur. Strossmaierja.

Od 21. do vključno 30. marca je trajal velikonočni šolski odmor.

Dne 24. aprila je šola priredila poldnevno ekskurzijo v tovarno mesnih izdelkov J. Benko v Murski Soboti.

Dan 24. maja je bil določen za majski izlet.

Dan 25. maja je bil pouka prost po § 19.—7. al. zakona o trg. sred. šolah.

Z dnem 10. junija je bil zaključen redni pouk.

Dne 28. junija 1940. so bila učencem in učenkam razdeljena letna izpričevala.

IV.

Šolske učne knjige.

Za trgovinstvo : Bošnjak Oton, Nauk o trgovini. (Pomožna knjiga.)

Za trg. računstvo : Sič Albert, Trgovsko računstvo za dvorazr. trg. šole — I. del. (Pomožna knjiga.)

Za trg. dopisje : Sič A. in F., Trgovska korespondenca.

Za ekonomsko geografijo : Skripta, izdana od dvorazr. trg. šole v Ljubljani.

Šenoa Dr. Milan, Geografski atlas.

Za trg. zgodovino : Krošl Anton, Zgodovina trgovine.

Za blagoznanstvo: Verbic Franc, Blagoznanstvo za dvorazr. trg. šole — I. del.

- Za slovenščino : Grafenauer Dr. Ivan, Slov. čitanka za višje razrede srednjih šol — I. del.
 Breznik Dr. Ant.—Ramovš Dr. Fr., Slovenski pravopis (Pomožna knjiga).
- Za srbskohrv. jezik : Gavrilović Andra, Čitanka za nastavu na trgovačkim školama.
 Poljanec Fr., Repetitorij istorije jugoslovenske književnosti. (Pomožna knjiga)
- Za nemščino : Medenica Radovan, Deutsches Lesebuch — III. Teil.
- Za stenografijo : Novak Fr., Slovenska stenografija — I. del.
 Rakuša Rud., Slovarček okrajšav slov. stenografije. (Pomožna knjižica).

V.

Pismene naloge

a) Slovenski jezik.

Zakaj sem vstopil(a) v trgovsko šolo.

Ob oknu.

O pesmi, ki jo poznam.

Moj znanec }
 Moja znanka } (v prosto izbiro).

V „Grajskem kinu“.

Sonet v slovenskem pesništvu.

b) Srbskohrvatski jezik.

Đenadićeva kuća (Prepričavanje).

Bakal Milosav. (Prepričavanje).

Kako sam proveo (provela) božićne blagdane.

Zima svršava — dolazi nam proleće.

Kraljević Marko i beg Kostadin. (Prepričavanje istoimene nar. pesme)

Potkraj školske godine.

VI.

Stanje zbirki in knjižnic.

a) Zemljepisna in blagoznanska zbirka.

Varuh : prof. Dorrer Marjan.

Zbirka obsega 3 zemljevide, ki so bili kupljeni, in 61 komadov surovin, polufabrikatov ter fabrikatov. Od teh so šoli darovali 11 komadov topilnice in livnice v Varešu, 14 komadov jeklarna v Guštanju, 8 komadov državni rudnik Bor, 20 komadov Kranjska industrijska

družba na Jesenicah in 8 komadov „Jugoslov. tvornica za proizvodnju brusova i brusionih koluta“ v Varaždinu.

b) Knjižnici.

1. Učiteljska knjižnica. Varuh: Dr. Kovačić Maks.

Knjižnica obsega 64 del s 65 zvezki. Vse knjige so bile pridobljene v teku šolskega leta.

2. Dijaška knjižnica. Varuh: inž. Hreščak Milan.

Knjižnica obsega 113 del s 126 zvezki. Njih večino je nakupil šolski odbor Združbe trgovcev, nekaj pa jih je bilo darovanih od članov Združbe.

VII.

Društev in organizacij

v preteklem šolskem letu na zavodu še ni bilo.

VIII.

Poučna ekskurzija in izlet.

Dne 24. aprila t. l. si je I. letnik na povabilo g. J. Benka ogledal njegovo tovarno mesnih izdelkov. Dijaki so pazljivo sledili razlagi g. Benka, ki jih je vodil od oddelka do oddelka svoje tovarne. Ogleдали so si najprej ubijanje prešičev po najnovejšem načinu potom elektrike ter nato sledili vsemu produkcijskemu procesu od čistilnega oddelka preko prekajevalnice in konserviranja mesa v soli do oddelka, kjer se izdelujejo raznovrstne mesne konzerve. Po ogledu vzorno urejenega gospodarstva je g. Benko priredil udeležencem prijetno zakusko.

Dne 23., 24. in 25. maja se je vršil izlet I. letnika na Pohorje. Dne 23. maja zjutraj ob 5-18 so se udeleženci izleta, njih 15 po številu, v spremstvu ge. Jandlove in razrednika ing. Hreščaka odpeljal z vlakom do Slovenske Bistrice ter odšli nato peš do koč pri Sv. Treh Kraljih, kamor so dospeli krog 14. ure. Tukaj so tudi prespali, a drugega dne jih je vodila pot skozi pohorske gozdove do Beigota in slapa Lobnice—Šumika na Ruško koč. Po kratkem počitku so nadaljevali svojo pot na Mariborsko koč, kjer je bilo določeno prenočišče. Tretjega dne so preko Sv. Bolfenka in Sp. Radvanja prišli v Maribor ter se s popoldanskim vlakom vrnili v Mursko Soboto.

IX.

Zdravstveno stanje učencev

Zdravstveno stanje dijaštva je bilo zadovoljivo. Razen manjših obolenj kakor prehlad, zobobol, glavobol, trganje v ušesih in bolečine v grlu bi bil omembe vreden samo en slučaj ošpic in pa en slučaj odstranitve bezgavk. Vsi dijaki so se zdravili v domači oskrbi, samo 1 dijak je bil negovan v soboški bolnici.

X.

Seznam

učencev koncem šolskega leta.

(**Debeli** tisk pomeni učence(ke), ki so dovršili razred s prav dobrim uspehom, **razprti** tisk učence(ke), ki so dovršili razred z dobrim uspehom).

I. razred.

Razrednik: ing. econ. Hreščak Milan.

a) Razred so dovršili:

Cvetič Dalma	Preis Magdalena
Čeh Franc	Rajh Irena
Faflik Emilija	Štrakl Jože
Fujs Helena	Titan Bela
Herbst Berta	Toplak Jože
Hribar Vilibald	Veble Dušan
Kolmanič Slavoj	Žibert Ana
Kološa Marija	

b) Popravni izpiti imajo:

Cör Ana iz stenografije
Geder Vlasta iz trgovinstva
Heimer Emerik iz trgovinstva
Horvat Ana iz trg. računslnva
Koch Ernest iz stenografije

XI.

Statistika dijaštva.

1.) Število

vpisanih ob začetku šol. leta	9 m.	+ 11 ž.,	skupaj 20
med šol. letom	0 m.	+ 0 ž.,	skupaj 0
Izstopilo med šol. letom	0 m.	+ 0 ž.,	skupaj 0
Ostalo ob koncu šol. leta	9 m.	+ 11 ž.,	skupaj 20

vsi novinci.

2.) Starost.

Rojeni 1921	2 m.	+ 1 ž.,	vseh 3
Rojeni 1922	3 m.	+ 3 ž.,	vseh 6
Rojeni 1923	1 m.	+ 1 ž.,	vseh 2
Rojeni 1924	1 m.	+ 6 ž.,	vseh 7
Rojeni 1925	2 m.	+ 0 ž.,	vseh 2
Skupaj	9 m.	+ 11 ž.,	vseh 20

3.) Narodnost.

Jugoslovenci	6 m.	+ 10 ž.,	vseh 16
Madžari	1 m.	+ 0 ž.,	vseh 1
Jevreji	2 m.	+ 1 ž.,	vseh 3
Skupaj	9 m.	+ 11 ž.,	vseh 20

4.) Vera.

Rimokatoliki	5 m.	+ 10 ž.,	vseh 15
Pravoslaven	1 m.	+ 0 ž.,	vseh 1
Evangeličan	1 m.	+ 0 ž.,	vseh 1
Mojsijevci	2 m.	+ 1 ž.,	vseh 3
Skupaj	9 m.	+ 11 ž.,	vseh 20

5.) Starši dijakov so

državni nameščenci	0 m.	+ 3 ž.,	vseh 3
zasebni nameščenci	1 m.	+ 0 ž.,	vseh 1
trgovci	3 m.	+ 3 ž.,	vseh 6
obrtniki	0 m.	+ 2 ž.,	vseh 2
poljedelci	5 m.	+ 2 ž.,	vseh 7
drugega poklica	0 m.	+ 1 ž.,	vseh 1
Skupaj	9 m.	+ 11 ž.,	vseh 20

6.) Starši stanujejo

v Murski Soboti	2 m.	+ 6 ž.,	vseh 8
v soboškem srezu	2 m.	+ 2 ž.,	vseh 4
v ostalih krajih Drav. banov.	5 m.	+ 3 ž.,	vseh 8
Skupaj	9 m.	+ 11 ž.,	vseh 20

7.) Uspeh ob koncu šol. leta :

odličen	0 m. +	0 ž., skupaj	0
prav dober	0 m. +	3 ž., skupaj	3
dober	6 m. +	4 ž., skupaj	10
zadosten	1 m. +	1 ž., skupaj	2
<hr/>			
Izdelali	7 m. +	8 ž., skupaj	15
Popravni izpit imajo	2 m. +	3 ž., skupaj	5
<hr/>			
Vseh	9 m. +	11 ž., skupaj	20

XII.

Navodila za šol. leto 1940/41.

Vpisovanje za novo šol. leto se vrši redno 1., 2. in 3. septembra in sicer :

1. septembra za novince, t. j. absolvente nižjih razredov gimnazije z niž. tečajnim izpitom in meščanskih šol z završnim izpitom. Za vpis je potreben krstni (rojstni) list in pa izpričevalo o niž. teč. izpitu oz. završn. izpitu na meščan. šoli. Najvišja dovoljena starost je še ne dovršenih 17 let.

2. septembra za učence in učenke II. letnika, ki so že posečali ta zavod. Letna izpričevala morajo prinesiti s seboj.

3. septembra za dijake in dijakinje, ki žele prestopiti z drugih trg. šol, neglede na letnik, v katerega se vpišejo. Za II. letnik in za ponavljalce I. letnika je najvišja dovoljena starost še ne dovršenih 18 (oz. za ponavljalce II. letnika 19) let. Kdor je prekorachil dovoljeno starost, a še ni star ob vstopu

v I. letnik kot novinec 19 oz. kot ponavljalec 20 let,

v II. letnik 20 oz. kot ponavljalec 21 let,

mora ob vpisu prinesiti s seboj prošnjo za spregled starosti, naslovljeno na kr. bansko upravo — VIII. oddelek v Ljubljani. Obenem je vsem treba predložiti zadnje šolsko izpričevalo in pa krstni (rojstni) list ter 1 nekolokovano prijavo.

Dajatve. Ob vpisu je plačati vpisnine 100 din, članarine za Podmladek Rdečega križa 5 din, za Zdravstveni sklad 20 din in pa šolnino, ki znaša letno za I. letnik 2.250 din, za II. letnik 2.500 din. Morebitne plačilne olajšave dovoljuje šolski odbor; zadevne prošnje je treba oddati že ob vpisu.

Naknadno vpisovanje je dovoljeno le v izjemnih in posebej opravičenih slučajih do vštetega 30. septembra.

Popravni izpiti se bodo vršili 31. avgusta z začetkom ob 8. uri zjutraj. Zadevne prijave, kolkovane z 20 din, s priloženim letnim izpričevalom je predložiti ravnateljstvu najpozneje do 24. avgusta.

Tudi v dobi počitnic vežejo dijaštvo obstoječi disciplinski predpisi.

RAVNATELJSTVO.

